

Tárgy: ügyvédi mulasztás (jogi képviselő), megbízó tájékoztatásának elmulasztása, vizsgálati és fegyelmi ügyben iratcsatolás elmulasztása

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2023. F. 258/8.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2024. április 8. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **5 (öt) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

600.000 Ft (azaz Hatszázezer forint) pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A jelen ügyben a bejelentők azt kifogásolták, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy polgári peres eljárás során nem megfelelően látta el a jogi képviselőt.

A bejelentés alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa határozatával az előzetes vizsgálatot elrendelte.

Az előzetes vizsgálati eljárás során az eljárás alá vont ügyvéd póthatáridőt kért az észrevételeinek megtételére és az iratok csatolására, azonban iratokat nem csatolt, érdemi védekezést pedig nem terjesztett elő.

A fegyelmi biztos – az előzetes vizsgálati eljárás alapján – határozatával az eljárás alá vont ügyvéd ellen fegyelmi eljárást kezdeményezett. Határozatában kifejtette, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentők jogi képviselőjének ellátása során megsértette az Üttv. 1. § (3), a 29. § (1) és a 39. § (3) bekezdését, valamint az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.1., 2.2., 2.4. és 12.3. pontjának rendelkezéseit, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 9 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért fegyelmi eljárás kezdeményezéséről határozott.

A megállapított tényállás:

A.Z. bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd munkatársa volt a BRFK-n, ahonnan 1992. óta ismerte. A.B.T. és A.Z.K. bejelentők A.Z. gyermekei.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2013. november 18. napján elvállalta A.Z. bejelentő házastársának, A.Z.-né (született: E.K.) a jogi képviselőt a testvére, E.B.M. ellen közös tulajdon megszüntetése és használati díj megfizetése iránt indított polgári peres eljárásban.

Az eljárás alá vont ügyvéd A.Z-né felperes képviselőjében 2014. január 3. napján terjesztette elő a keresetlevelet.

A per első tárgyalását 2014 tavaszára tűzte ki a bíróság és az ügy folyamatában háromszor is történt bíróváltás, majd 2017 novemberében igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére került sor annak érdekében, hogy a per tárgyát képező, közös tulajdonban álló ingatlan forgalmi értéke megállapításra kerüljön.

Az ingatlanforgalmi szakértő a tárgyi ingatlan forgalmi értékét 27.300.000 Ft összegben állapította meg, mely forgalmi értéket a felperes vitatott, ezért az eljárás alá vont ügyvéd a perben új szakvélemény beszerzését indítványozta.

A felperes 2018 novemberében elhunyt, ezért a gyermekei (A.B.T. és A.Z.K.), mint jogutódok perbelépéséig az eljárás félbeszakadt. A hagyatéki tárgyalásra 2019 novemberében került sor, ezt követően tudtak a felperes gyermekei a perbe felperesként bekapcsolódni.

A szakértői bizonyítási indítványra tekintettel a bíróság felhívta az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy helyezzen letétbe 100.000 Ft szakértői díjelőleget, ezt az összeget azonban sem a felperesek (jogutódok), sem az eljárás alá vont ügyvéd nem helyezte letétbe. A felperesek és az eljárás alá vont ügyvéd között a szakértői díjelőleg megfizetésével kapcsolatban történt ugyan egyeztetés, a szakértői díjelőleg letétbehelyezésére azonban nem került sor.

Az eljárás alá vont ügyvéd a 2020. november 11-i tárgyaláson vállalta, hogy 15 napon belül igazolja, hogy a telekalakítási eljárást a felperesek megindították, amelynek teljesítésére további határidőt kért, amelyet a bíróság engedélyezett, azonban annak az ítélelhozatalig nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság 2021. június 16. napján hozta meg ítéletét, mely ítéletében az ingatlanon fennálló közös tulajdon a 2018. évben kelt ingatlanforgalmi szakvélemény figyelembevételével szüntette meg oly módon, hogy A.B.T. és A.Z.K. felperesek nevében lévő tulajdoni hányadokat mindösszesen 13.650.000 Ft megváltási ár fejében az I. r. alperes (E.B.M.) tulajdonába adta.

Az eljárás alá vont ügyvéd az ítélet kihirdetésekor jelen volt, a felpereseket telefonon tájékoztatta az ítélet tartalmáról.

A bíróság az eljárás alá vont ügyvéd cégkapujára kézbesítette az elsőfokú ítéletet, azonban az eljárás alá vont ügyvéd azt nem vette át, a meghiúsulási igazolás 2021. július 27. napján érkezett vissza a bíróságra, ezért a bíróság 30. sorszámú végzésével megállapította, hogy az elsőfokú ítéletet 2021. július 26. napján kézbesítettnek kell tekinteni. Az eljárás alá vont ügyvéd a kézbesítési vélelem beálltáról rendelkező végzést sem vette át, meghiúsulási igazolás érkezett vissza a bírósághoz, ezért a bíróság 32. sorszámú végzésével megállapította, hogy az elsőfokú ítélet 2021. szeptember 7. napján jogerőre emelkedett.

A bejelentők az eljárás alá vont ügyvédtől mindezekről nem kaptak tájékoztatást és csak az alperesi jogi képviselőtől 2021. október 6. napján kapott levélből értesültek arról, hogy az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett. Ezt követően megkeresték az eljárás alá vont ügyvédet, aki az ítéletet végül 2021. október 13. napján továbbította a részükre.

A bejelentők az ítélet ismeretében kérték az eljárás alá vont ügyvédet, hogy igazolási kérelem mellett terjesszen elő fellebbezést, mely kérésnek az eljárás alá vont ügyvéd 2021. október 29. napján eleget tett, azonban a fellebbezési illetéket nem róta le és annak szükségességéről a bejelentőket nem tájékoztatta. A bíróság ezért a 34. sorszámú végzésével felhívta a felpereseket, hogy 8 napon belül rójanak le 288.000 Ft fellebbezési illetéket. Az eljárás alá vont ügyvéd a bíróság felhívására hiányos költségkedvezmény iránti kérelmet terjesztett elő, melyre tekintettel a bíróság hiánypótlási felhívást adott ki. Az eljárás alá vont ügyvéd a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, ezért a bíróság a fellebbezési illeték hiányában és a hiányos tartalmú költségkedvezmény iránti kérelem okán a fellebbezést elutasította.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. november 30. napján levelet küldött A.B.T. bejelentő részére, amelyben felmondta az ügyvédi megbízást.

Az eljárás alá vont ügyvéd a hivatkozott polgári per során 10 alkalommal mulasztotta el a bíróság által részére elektronikusan megküldött végzések átvételét, így ezen iratok tartalmáról értelemszerűen nem is tájékoztatta az ügyfeleit.

A bejelentők 2022. év elején a MÜBSE-hez fordultak, mert álláspontjuk szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem látta el megfelelően a jogi képviseletüket és ezzel 25.700.475 Ft kárt okozott nekik, figyelemmel arra, hogy a polgári per során a bíróság 2021. június 16. napján a 2018-as értékviszonyok alapján hozta meg ítéletét, amely ítélet ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezett, azonban fellebbezését a bíróság elutasította. A MÜBSE Kárrendezési Bizottsága 800.000 Ft sérelemdíj megfizetését találta megállapíthatónak, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mulasztása folytán a bejelentők elveszítették jogorvoslathoz való jogukat. A MÜBSE Panaszbizottsága a Kárrendezési Bizottság határozatát a 2022. november 14. napján meghozott határozatával helybenhagyta.

.-.-.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson előadta, hogy valóban megbízást kapott A.Z-nétől a polgári per vitelére, amely megbízás a megbízó halálát követően is fennmaradt és fennállt egészen 2021. november végéig.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy a bíróság által részére küldött végzések közül többet nem vett át, ennek indokául betegségére hivatkozott. Nyilatkozata szerint az elsőfokú ítéletet azért nem tudta átvenni, mert ebben az időszakban „több mint 3 hónapig” beteg volt. Előadta, hogy személyesen és telefonon is rendszeresen tartotta a kapcsolatot a megbízóival, gyakran járt a lakásukon is, ahol mindig átbeszélték a folyamatban lévő ügyet. Előadta, hogy a szakértői díjelőleget azért nem helyezte letétbe, mert a megbízók ezt nem tudták kifizetni, ő pedig nem volt olyan anyagi helyzetben, hogy hitelezzen az ügyfeleinek. A telekalakítási eljárással kapcsolatban előadta, hogy a bíróság felhívására a Földhivatalnál elindította a közös tulajdon természetbeni megosztásához szükséges telekalakítási eljárást, azonban a megbízók nem működtek vele együtt, ezért nem került végül benyújtásra a bírósághoz a telekalakítással kapcsolatos iratanyag. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson becsatolta a Földhivatalhoz benyújtott telekalakítási kérelmet, azonban semmilyen egyéb iratot ezzel kapcsolatban nem bocsátott a Fegyelmi Tanács rendelkezésére, nem igazolta azt sem, hogy bármilyen tájékoztató/felhívó levelet (e-mailt) küldött volna ügyfeleinek a telekalakítási eljárással összefüggésben.

A.B.T. **bejelentő** a tárgyaláson előadta, hogy édesanyja halálát követően került a perbe felperesként testvérével. 2020 októberében és novemberében is volt tárgyalás, amelyeken személyesen ő és testvére is jelen voltak és az eljárás alá vont ügyvéd is jelen volt felperesi jogi képviselőként. A 2020 novemberi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd új ingatlanforgalmi szakértő kirendelését kérte.

Ezt követően sokáig nem történt semmi, majd 2021 júniusában az eljárás alá vont ügyvéd telefonon felhívta édesapját, hogy „aznap tárgyalás lesz az ügyben”. A késői értesítés miatt a felperesek nem tudtak jelen lenni a tárgyaláson. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalást követően jelezte nekik, hogy ítélet született az ügyben. Megbeszélték az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy az ítélet ellen fellebbezni fognak, azonban ezt követően sokáig nem történt semmi, majd kaptak egy levelet az ellenérdekű fél jogi képviselőjétől, miszerint az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett. Nem sokkal ezután érkezett meg az eljárás alá vont ügyvéd felmondása, mely felmondást követően a bejelentők másik ügyvédhez fordultak.

A.B.T. bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd az ügy érdemét illetően egyező nyilatkozatot tettek, mindössze a szakértői díjelőleg kifizetése körében volt ellentmondás a nyilatkozataik között. A bejelentő nyilatkozata szerint ugyanis az eljárás alá vont ügyvéd vállalta, hogy megelőlegezi a szakértői díjat, míg az eljárás alá vont ügyvéd tagadta, hogy ilyen vállalást tett volna. Az eljárás alá vont ügyvéd és A.B.T. bejelentő közötti szembesítés nem vezetett eredményre.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat módosította. Álláspontja szerint egyértelműen megállapítható volt az eljárás során, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kamarai felhívás ellenére az iratait nem csatolta. Megállapítható volt továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a részére elektronikusan kézbesített bírósági küldeményeket sorozatosan elmulasztotta átvenni, így ezen végzéseken foglaltakról értelemszerűen nem is tájékoztatta ügyfeleit. Az is megállapítható volt, hogy a bírósági felhívásnak nem tett eleget, hiszen vállalta, hogy a telekalakítási eljárást megindítja és ezt a bíróság felé igazolja, azonban ezen vállalásának sem tett eleget. Az iratok alapján az is megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezési határidőt is elmulasztotta, majd az igazolási kérelemmel egyidejűleg benyújtott fellebbezéssel összefüggő bírósági hiánypótlásnak nem tett eleget, így a bíróság a fellebbezést elutasította. Mindezek alapján 5 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésének megállapítását kérte és pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalásában előadta, hogy elismeri azt, hogy hibázott, de ha hibázott is az ügyben, azt nem szándékosan tette. A megbízókkal folyamatosan kapcsolatban volt, hiszen több ügyüket is ellátta. A fegyelmi ügy méltányos elbírálását kérte.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Mindenekelőtt azt volt szükséges vizsgálni, hogy a bejelentés tárgyát képező cselekmény tekintetében anyagi jogi szempontból az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.), vagy a 2018. január 1. napjától hatályos ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.), illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) (a továbbiakban: rÜESZ) vagy a 2018. május 1. napjától hatályos 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) alkalmazandó-e.

Figyelemmel arra, hogy a bejelentők által kifogásolt tevékenységet az eljárás alá vont ügyvéd 2020. november 11. és 2023. március 30. napja között fejtette ki, ezért azt egységesen az Üttv. és az ÜESZ rendelkezései szerint kellett vizsgálni.

Eljárásjogi szempontból az előzetes vizsgálati eljárásra az Üttv. 208. § (22) bekezdése alapján a 2019. január 1. napjától hatályos, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) rendelkezéseit kellett alkalmazni tekintettel arra, hogy az előzetes vizsgálat 2019. január 1. napja után indult.

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdés értelmében a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az ÜESZ 2.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselő ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

Az ÜESZ 2.2. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelődásainak szem előtt tartásával látja el.

Az ÜESZ 2.4. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az ÜESZ 12.3. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója - függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot - az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat - kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult - köteles becsatolni.

A jelen ügyben nem volt vitás, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elvállalta néhai A.Z-né perbeli képviseletét a nevezett személy testvérével szemben indítandó közös tulajdon megszüntetése iránti perben. Az eljárás alá vont ügyvéd a keresetlevelet elkészítette és azt benyújtotta a bíróságra, majd a per kezdeti szakaszában megfelelő módon eljárta, mint felperesi jogi képviselő. Az sem volt vitás, hogy A.Z-né 2018 novemberi halálát követően gyermekei – mint jogutódok – lettek a per felperesei, akiknek képviseletében továbbra is az eljárás alá vont ügyvéd járt el.

A 2020. október 7. és 2020. november 11. napján megtartott bírósági tárgyalásokon az eljárás alá vont ügyvéd a felperesekkel együtt jelen volt. A 2020. november 11-i tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd telekalakítási eljárás megindítását és ennek bíróság felé történő igazolását vállalta, majd újabb ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére tett indítványt, a bíróság ítélete azonban egyértelműen rögzíti, hogy előbbi vállalásának az eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget, míg a szakértői díjelőleg letétbe helyezésére vonatkozó bírói felhívást sem teljesítette.

A bíróság – fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett – ítéletének 6. oldala egyértelműen rögzíti, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a sorozatos bírósági felhívások ellenére „2020. november 11. napját követően nem terjesztett elő semmilyen beadványt vagy nyilatkozatot”, majd a 2021. június 16. napján megtartott tárgyaláson kért további határidőt a korábbi vállalásainak teljesítésére.

A 2021. június 16-i tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett határidő-hosszabbítási kérelmet a bíróság perelhúzó magatartásként értékelte, annak nem adott helyt és ezen a tárgyalási napon ítéletet is hirdetett, mely ítélet a 2018. évben készült szakvélemény alapján szüntette meg a közös tulajdont a perbeli ingatlan tekintetében.

A Fegyelmi Tanács rögzíteni kívánja, hogy a bejelentők által a bíróságtól beszerzett és a jelen fegyelmi eljárásban becsatolt terjedelmes peranyagban 10 db meghíúsulási igazolás található, amelyek az eljárás alá vont ügyvéd cégkapujára történt bírósági kézbesítés sikertelenségét igazolják. Az eljárás alá vont ügyvéd tehát ezeket a bírósági küldeményeket egyáltalán nem (vagy csak határidőn túl) töltötte le a cégkapujáról. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint nem megengedhető az, hogy egy ügyvéd ilyen hanyag módon kezelje az ügyeit és ezáltal nem csak az ügyfelek előtt, de az eljáró bíróság előtt is rossz fényben tüntesse fel az egész ügyvédi kart. Amennyiben egy ügyvédnek olyan súlyos egészségügyi problémája van, mely akadályozza őt az ügyvédi tevékenység folyamatos gyakorlásában, úgy a megfelelő lépéseket meg kell tennie (helyettes igénybevétele, megbízás felmondása, ügyvédi tevékenység szüneteltetése stb.) annak érdekében, hogy a megbízásnak eleget tudjon tenni és az ügyfelét hátrány ne érje.

Az eljárás alá vont ügyvéd saját tárgyalási nyilatkozata szerint a per során rendszeresen tartotta a kapcsolatot az ügyfelekkel, sőt a lakásukra is rendszeresen feljárt, ez azonban pontosan azt igazolja, hogy egészségi állapota nem lehetett annyira rossz, hogy a per során érkező végzések elektronikus átvételében (és beadványok előterjesztésében) fizikailag akadályoztatva legyen. A polgári perekben az elektronikus kapcsolattartás pontosan azt teszi lehetővé, hogy a jogi képviselő akár otthonából is nyomon tudja követni egy adott per eseményeit.

A jelen ügyben megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tendenciózusan nem vette át a bírósági végzéseket, továbbá az is megállapítható volt, hogy a megbízása megszűnését sem jelentette be a bíróságnak, hiszen, ha ezt megtette volna, akkor a 2021. november 30-i dátumú felmondását követően a bíróság nem próbált volna meg részére további végzéseket kézbesíteni.

A Fegyelmi Tanács – egyezően a fegyelmi biztos végindítványában foglaltakkal – 5 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetését állapította meg az alábbiak szerint:

- Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálati eljárás során iratcsatolási kötelezettségének nem tett eleget, ezzel megsértette az ÜESZ. 12.3. pontját;
- Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfelek felé fennálló tájékoztatási kötelezettségét elmulasztotta, hiszen az eljárási cselekményekről és az eljárási hatánapokról nem tájékoztatta ügyfeleit, a keletkezett iratokat nem küldte meg részükre és magát az elsőfokú ítéletet sem töltötte le időben és azt csak késedelmesen továbbította a megbízók részére, ezzel a magatartásával megsértette az Üttv. 1. § (3) és a 39. § (3) bekezdését, valamint az ÜESZ. 2.1., 2.2. és 2.4. pontjának rendelkezéseit;
- Az eljárás alá vont ügyvéd a bíróság felhívásának nem tett eleget, ezzel megsértette az Üttv. 1. § (3) és a 39. § (3) bekezdését, valamint az ÜESZ. 2.1., 2.2. és 2.4. pontjának rendelkezéseit;
- Az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezési határidőt elmulasztotta és ezzel megsértette az Üttv. 1. § (3) és a 39. § (3) bekezdését, valamint az ÜESZ. 2.1., 2.2. és 2.4. pontjának rendelkezéseit;
- Az eljárás alá vont ügyvéd a bíróság hiánypótlási felhívásának nem tett eleget, ezzel megsértette az Üttv. 1. § (3) és a 39. § (3) bekezdését, valamint az ÜESZ. 2.1., 2.2. és 2.4. pontjának rendelkezéseit.

A fegyelmi vétségek szándékosan elkövetettnek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és a kamarai szabályzatokban leírt kötelezettségekkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte a többszöri szabályszegést és a fegyelmi vétségek tárgyi súlyát, nevezetesen azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kirívóan hanyag módon járt el a perbeli képviselő ellátása során.

Enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősséget elismerő nyilatkozatát, továbbá megromlott egészségi állapotát.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – egyezően a fegyelmi biztos indítványával – a pénzbírság fegyelmi büntetés áll arányban a fentebb részletezett fegyelmi vétségek tárgyi súlyával, melynek mértékét a Fegyelmi Tanács – az Üttv. 109. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével: a fegyelmi vétségek súlyára, a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, a feltárt összes körülmény figyelembevételével, mérlegelési jogkörében – 600.000 Ft összegben határozta meg, figyelemmel a fokozatosság elvére is.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is azon cél eléréséhez, hogy az eljárás alá vont ügyvédet a jövőben visszatartsa hasonló jellegű fegyelmi vétségek elkövetésétől.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács külön is felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek az ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. június 5. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2023. F. 258.)